

Conveni de les Nacions Unides per combatre la Desertificació (UNCCD). Conferència de les Parts nº9 (COP9)

Buenos Aires, del 21 de setembre al 2 d'octubre de 2009

La [novena Conferència de les Parts de la UNCCD](#) es va celebrar juntament amb la vuitena reunió del Comitè per a la Revisió de la Implementació de la Convenció ([CRIC8](#)) i la novena sessió del Comitè de Ciència i Tecnologia ([CST9](#)), en un context internacional marcat per la importància dels temes ambientals i que desembocarà en la [Conferència de les Parts nº15 de la UNFCCC](#) de Copenhaguen.

La desertificació és un problema econòmic, social i ambiental que des de fa anys la comunitat internacional té en consideració, ja el 1977 es va celebrar una Conferència de Nacions Unides sobre la Desertificació. Per desertificació s'entén la “degradació de les terres i de la vegetació, l'erosió dels sòls i la pèrdua de la capa superficial del sòl i de les terres fèrtils en les zones àrides, semiàrides i subhúmedes seques, causada principalment per les activitats humanes i per les variacions del clima” ([Article 1 de la UNCCD](#)). El 1991 la UNEP va traslladar la preocupació latent sobre el tema a la Conferència de Rio de 1992 ([Agenda 21; capítol 12](#)), generant que l'Assemblea General de Nacions Unides adoptés una resolució ([A/RES/47/188](#)) que va acabar amb l'adopció de la Convenció el 1994, ratificada el 1996, la qual han signat a dia d'avui 193 països. Des de 1996 s'han anat celebrant COPs. La primera tingué lloc a Roma el 1997 ([COP1](#)).

En la [COP8](#) celebrada a Madrid l'any 2007 es va adoptar el [Pla Estratègic per a la Implementació de la Convenció \(2008-2018\)](#), que ha sigut el marc al voltant del qual ha girat l'agenda i els temes més importants de la reunió de Buenos Aires. També a Madrid es va decidir proposar la dècada de 2010 a 2020 com el *Decenni de les Nacions Unides per als Deserts i la Lluita contra la Desertificació* ([Decisió 27/COP8](#)), tot i que l'Assemblea General encara no ha establert les modalitats per a la seva aplicació.

COP9

A Buenos Aires els temes principals de l'agenda han estat la revisió pressupostària, l'adopció d'una nova estratègia comunicativa, i el que es podria anomenar com la “coherència interna” del funcionament del Conveni, és a dir, la relació entre totes les parts del procés, en especial, en referència al que es coneix com a [Global Mechanism](#) (GM) i la [Secretaria](#).

La participació de la societat civil va ser molt important. Hi van assistir més de 850 organitzacions que van ser força crítiques amb els resultats obtinguts i la metodologia (veieu [declaració de la societat civil](#)), tot i l'evident sinèrgia entre els objectius del Conveni i les polítiques que les organitzacions apliquen (consulteu el [document d'IISD](#)).

Les conclusions (per una anàlisi en profunditat consulteu el document de l'International Institute for Sustainable Development [IISD, p. 15-18](#)) de la COP9 van ser força negatives, tot i la millora en l'assignació de recursos al pressupost de la Convenció o el bon paper del CST, principalment, en la identificació d'alguns indicadors científics per mesurar l'impacte de la desertificació i l'establiment d'un Grup d'Experts com l'IPCC pel canvi climàtic. Va haver-hi desacord sobre el pressupost i sobre el rol del GM en l'estructura del Conveni, bàsicament pel que fa a la seva relació amb la Secretaria, però existeixen també altres desavinences de tipus més estructural com la divisió politicoinstitucional fruit de la relació entre els òrgans del Conveni (que es va "solucionar" posposant-ho fins al COP10 que tindrà lloc a Corea del Sud); o el debat més intens sobre si es tracta d'un Conveni sobre temes ambientals o de desenvolupament, o si el Conveni ha de pretendre un mandat global sobre correcció de la degradació del sòl o centrar-se en les terres àrides de l'Àfrica.

La reunió del COP9 ha deixat patent les contradiccions entre els estats en els fòrums de negociació multilaterals, que dificulten els avenços significatius en temes com la desertificació, un fenomen amb una gran repercussió en els països pobres i que requereix ara més que mai d'una governança global efectiva.

Per una anàlisi més en profunditat podeu consultar els documents de l'[IISD](#), el web de [Choike](#) o de la [Fundació IPADE](#).